

ptivus sub Pharaone in Babylonia sub Cyro Imperatore. In Ægypto obstinato corde; & obdurato animo multis resistit Pharao, & cum multis plagis verberatus fuisset, ferreum ejus pectus emolli non potuit. At verò Cyrus facile, & promptè, visâ prophetiâ Isaiæ, c. 45. n. 1. *Hæc dicit Dominus Christo meo Cyro, &c.* quod per ipsum Cyrum populus Israëliticus excuteret jugum Babylonicum, populum liberum abire permisit, insuper multis muneribus datis, cum facultate extruendâ templam Jerusalemitanam, ut testatur Josephus lib. 11. Antiquitat. cap. 1. Unde tanta diversitas in utroque Rege erga populum captivum, ut illius dimissio esset tam dura, & gravis uni, alteri verò tam levis & suavis? Cùm Pharaoni Moyses, & Aaron dicerent, quod Deus præceperat populum

sacrificare ei in deserto: Respondit Pharao, *Si legislator contemnitur, quis est Dominus, ut audiam vocem ejus, & dimittam Israël? Nescio Dominum, & Israël non contemditur:* Exod. 5. n. 2. Et cùm divinus Legislator, ejusque mandata essent in contemptum, & etiam ejus minister Moyses in ludibrium, ut inquit D. Aug. Rupert. Abulens. & alii; inde præcepta magno pondere gravabantur, ut pro nihilo reputarentur. At Cyrus, Deum verum cùm publice professus est, ab eoque regnum suum accepisse testabatur, ut scribit Josephus, inde tam prompta obedientia: Si legislator despectui habetur, ejus mandata magno pondere armantur, ut rejiciantur ad vilipendium, si verò superior sit in æstimatione, omni gravamine exarmanentur, ut suaviter executioni mandentur.

CAPUT XII.

In illo tempore abiit Jesus per sata Sabbatho: Discipuli autem ejus esurientes cœperunt vellere spicas, & manducare. 2. Pharisei autem videntes, dixerunt ei: Ecce discipuli tui faciunt, quod non licet eis facere Sabbathis. 3. At ille dixit eis: non legistis quid fecerit David quando esurivit, & qui cum eo erant? 4. Quomodo intravit in domum Dei, & panes propositionis comedit, quos non licet edere, neque his, qui cum eo erant, nisi solum Sacerdotibus? 5. Aut non legistis in lege, quia Sabbathis Sacerdotes in templo Sabbathum violant, & sine crimine sunt? 6. Dico autem vobis, quia templo major est hic. 8. Si autem sciretis quid est, misericordiam volo, & non sacrificium, nunquam condemnassetis innocentes. 8. Dominus enim est filius hominis etiam Sabbathi: 9. Et cùm inde transisset, venit in Synagogam eorum. 10. Et ecce homo manum habens aridam, & interrogabant eum dicentes: si licet Sabbathis curare? ut accusarent eum. 11. Ipse autem dixit illis: Quis erit ex vobis homo, qui habeat ovem unam: & si ceciderit hæc Sabbathis in foveam, nonne tenebit & levabit eam? 12. Quanto magis melior est homo ove? Itaque licet Sabbathis benefacere. 13. Tunc ait homini: Extende manum tuam, & extendit: & restituta est sanitati sicut altera. 14. Exeuntes autem Pharisei, consilium faciebant adversus eum, quomodo perderent eum. 15. Jesus autem sciens, recessit inde, & secuti sunt eum multi, & curavit eos omnes. 16. Et præcepit eis ne manifestum eum facerent. 17. Ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam Prophetam dicentem: 18. Ecce puer meus quem elegi, dilectus meus in quo bene complacuit animæ meæ. Ponam spiritum meum super eum, & iudicium gentibus nuntiabit. 19. Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem ejus. 20. Arundinem quassatam non confringet: & linum fumigans non extinguet: donec eiciat ad victoriam iudicium. 21. Et in nomine ejus gentes sperabunt. 22. Tunc oblatum est ei dæmonium habens, cæcus & mutus, & curavit eum, ita ut loqueretur, & videret. 23. Et stupebant omnes turbæ, & dicebant: 24. Nunquid hic est filius David? Pharisei autem audientes dixerunt: Hic non eicit dæmones nisi in Belzebut principe dæmoniorum. 25. Jesus autem sciens cogitationes eorum dixit eis, Omne regnum divisum contra se desolabitur: & omnis civitas, vel domus divisa contra se, non stabit. 26. Et si Sanatas Satanam eicit, adversus se divisus est: quomodo ergo stabit regnum ejus? 27. Et si ego in Beelzebub eicio dæmones, filii vestri in quo eiciunt? ideo ipsi iudices vestri erunt. 28. Si autem ego in Spiritu Dei eicio dæmones: igitur pervenit in vos regnum Dei. 29. Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, & vasa ejus diripere: nisi prius alligaverit fortem, & tunc domum illius diripiet? 30. Qui non est mecum, contra me est: & qui non congregat mecum, spargit. 31. Ideo dico vobis: omne peccatum, & blasphemia remittetur hominibus, Spiritus autem blasphemiæ non remittetur. 32. Et quicumque dixerit verbum contra filium hominis

nis, remitteretur ei; qui autem dixerit contra Spiritum Sanctum, non remitteretur ei neque in hoc sæculo, neque in futuro. 33. Aut facite arborem bonam, & fructus ejus bonus: aut facite arborem malam, & fructum ejus malus, siquidem ex fructu arbor agnoscitur. 34. Progenies viperarum, quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali? ex abundantia enim cordis os loquitur. 35. Bonus homo, de bono thesauro profert bona: & malus homo, de malo thesauro profert mala. 36. Dico autem vobis, quoniam omne verbum otiosum quod loquuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicii. 37. Ex verbis enim tuis justificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis. 28. Tunc responderunt ei quidam de Scribis & Phariseis dicentes: Magister volumus à te signum videre. 39. Qui respondens ait illis: Generatio mala, & adultera signum quærit: & signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ Prophetæ. 40. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus: sic erit filius hominis in corde terræ tribus diebus, & tribus noctibus. 41. Viri Ninivite surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam: quia poenitentiam egerunt in prædicatione Jonæ. Et ecce plusquam Jonas hic. 42. Regina Austri surget in iudicio cum generatione ista & condemnabit eam: quia venit à finibus terræ audire sapientiam Salomonis, & ecce plusquam Salomon hic. 43. Cùm autem immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quærens requiem, & non invenit. 44. Tunc dicit: revertat in domum meam unde exivi. Et veniens invenit eam vacantem, scopis mundatam, & ornatam. 45. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum nequiores se, & intrantes habitant ibi: & sunt novissima hominis illius pejora prioribus. Sic erit & generationi huic pessima. 46. Adhuc, eo loquente, ecce mater ejus, & fratres stabant foris, quærentes loqui ei. 47. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, & fratres tui foris stant quærentes te. 48. At ipse respondens dicenti sibi, ait: Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? 49. Et extendens manum in discipulos suos, dixit: Ecce mater mea, & fratres mei. 50. Quicumque enim fecerit voluntatem patris mei, qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror, & mater est

ARGUMENTUM CUM Remissionibus.

- Primò, Vers. 1.* Probat Christus D. contra Scribas sabbatho licere discipulis vellere spicas, & sibi licere curare agros, quod expedito. 3. cap. 3.
- Secundò, Vers. 9.* Sanat hominem manum aridam habentem: explicavi tom. 3. cap. 4.
- Tertiò, Vers. 22.* Rejicit Dæmonium mutum, probatque se facere signa in digito Dei, & non in Beelzebuth, ut impiè blasphemabant Pharisei. Vide tom. 3. capite 22.
- Quartò, Vers. 31.* Explicat blasphemiam in Spiritum sanctum, quæ non remittitur nec in hoc sæculo, nec in futuro: de quo dicam infra, Marc. 3. q. 4. & 5.
- Quintò, Vers. 38.* Petentibus signum de cœlo, dat signum Jonæ Prophetæ, & quod Ninivite, & Regina Austri

Sabba Judæos incredulos in die iudicii condemnabunt. Explicavi tom. 3. cap. 24. *Sextò, Vers. 46.* Ostendit suos fratres, & matrem, eos esse, qui faciunt voluntatem Patris sui, est explicatum to. 5. cap. 25.

Discipuli colligunt Spicas.

QUESTIO I.

Quare Christus D. ordinaverit, ut Discipuli sui per sata spicas colligerent in sabbatho?

Responsum. It noster Evangelista hoc c. 12. Abiit Jesus per sata sabbatho: discipuli autem ejus esurientes cœperunt vellere spicas, & manducare: quod est explicatum à nobis per octo quæstiones, tom. 3. Ubi maxime quæst. 3. multas hujus rei rationes dedit: nunc verò adde.

Primò: quia ut ibi dixi ex D. Chrylost. & Euhym. q. 2. & 3. Christus verus Deus suâ auctoritate, quâ pollebat, sabbathum sensim abrogare inchoabat, & Evangelii legem auspiciari: sed ita legem Moïsis cessare faciebat, ut suos obtristatores non offenderet; sed datâ iustâ occasione

